

ho dowedzenja, Napominanja a Wabenja zc. bjechu tehodla na te Parschone Domjazeho Schtanta, kotrej su Zona, Džjeczi, Čzeledž, Podrožnizy, Ssufodži, a teho runja, stožene. Tu je matho Prjedowanow, so by tym samym, dzejž so hodži, dobre Wuczbe newudžjelit, jich nerošwucžit, neschtraffowat, aby netroschtowat. Wschitke jeho Pšchirunanja su wot Domjaznych Wjezow. Jeho Pšchistowa nastupaju domjazny Schtant. Dnyž bjesche Nedželu, aby drubi swjaty Džen Dopotnja w Zyrkwj prjedowat, aby nebjesche Korosje dla w Božim Domi prjedowacž moč, da dzeržesche won potom Domach tym swojim Nyschpor. Tu posłuchachu jeho Zona, Džjeczi, Džowki, Ssłużomnizy, Wuczomnizy pjeńje šedžo, a spjewachu snim, dnyž bjesche won ton Kyrliš sanest. Schtuž wot Ssufodow wo to rodžische, ton možesche tešch pšchindž, so tam sobu delje šynycz, posłuchacž a spjewacž, To so saleži činicz kojdemu Hospodarej nedželstki a drubi swjaty Džen, pšchetož won je šebi sam a we swojim Domi, Mješnik, Propheta a Kral, a dnyž won lasowacž nemože, da dyrbi won Hosposu aby Džjeczi ktemu dzeržecž. Kajž tamny rjany Kyrliš * praji: Ty sy me žalbowat, so bych Propheta byl, tešch Kral a Mješnik Boži, kotremuž Boh da Sbožje zc. a tešch Bože Pišmo wobtwerdži, po: 2 St. swjateho: Jana, swojeje i Epist: st. 20, 27. a tešch či stari Wotzojo tamneho Sakonja, Habraham, Izaak a Jakub, se swojim Heremplom šjaunje wopokasachu. Teho so da nasch neb: D. Luther tešch nječasche smincy. Ale popašowasche swoje lube Žehnjatka Domach na rjanej džeczelowej Sarodži, so bychu so prawje namdte, dnyž wohnkach na Pohlu matho mž mjesachu, aby hewak wohnkodžicz nemožachu. Wy, Lubi Sserbjo, kotrymž kšjepschemu ta Postilla pšchetožena je, šze swecžeho wschizy w Domjaznym Schtantcži. Tehodla budže so wona runje wohn sa was hodžicz. Wy Hospodarje a Hospoši, to moža wasche Knihy bydž, we kotrychž wy, a či waschi do Wohlje duchomneje Pastwy namakacž budžecze. A njetk so šnicžim wjazny samolwicz nemožecze, jako byšcže Knihy nemjeli tu wot Boha porucženu Domjazu Božu Ssłużbu dzeržecž. Tešch nebudže treba, so byšcže šebi to Bože Pišmo sami wutožicz čyly, kajž su hacž dotal njekotři činili: pšchetož wy ktemu potowani a rošwucženi nešze.

§. 8. Aczczemu je nas tešch wabito tu Domjazu Postillu pšchetožicz, ta najnas dnisha Kuršerschežinska šjauna Pšchikasnja, w Džeczi 1642. wohndata ** wtej šteji: „So dyrba Schrybarjo w Zyrkwjach, w kotrychž Duchowny jeno na drubu Nedželu „prjeduje; aby dyž Duchomni Korosje aby druheho Sadžjewanja dla Nedželu aby „swjaty Džen prjedowacž nemoža, tej Gmejni jene Prjedowanje šteje Domjazeje Po- „stilly

*) Ejen nuž do swojeho Rodu zc. zc.

***) Dresden durch ein Synodal Decret d. 4. Aug. 1642. v. Börners Pref. zum XV. Th. 00. L. p. 8.